

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3338

гр. Варна, 29.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Виляна Н. Михалева

като разгледа докладваното от мл.с. Виляна Н. Михалева Въззивно гражданско дело № 20233100501628 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба, подадена на 23.01.2023 г. от „ЕКО ЛАЙФ ХАУС“ ЕООД, ЕИК 204684697, чрез адв. Г. и адв. Е., срещу Решение № 4126/23.12.2022 г., поправено с Решение №1800/22.05.2023 г., постановени по гр.д. № 9406/2021 г. по описа на РС - Варна, в частта, с която е отхвърлил предявените от жалбоподателя искове с правно осн. чл. 108 и 109 ЗС за приемане за установено, че жалбоподателят е собственик и за осъждане на Г. К. Ш., ЕГН *****, да предаде владението върху реална част от имот с идентификатор № 10135.5506.393, с площ от 22 кв.м., заключена между точки 2, 6 и 7 на представената по делото комбинирана скица на вещото лице /л. 255/ и посочена приблизително от ищеца с червен цвят на скицата на л. 88 от делото, при граници на реалната част: имоти с идентификатори №№ 10135.5506.393, 10135.5506.394 и ул. „Вилите“, както и за осъждане на Г. К. Ш., ЕГН *****, Т. Н. Л., ЕГН *****, Ж. Н. Л., ЕГН *****, Х. Н. Р., ЕГН *****, и Ж. Т. Л., ЕГН *****, да премахнат ограда, разположена в имота на „ЕКО ЛАЙФ ХАУС“ ЕООД, отразена с точки 2, 7, 9 и 10 в представена по делото комбинирана скица на вещото лице /л. 255/, която е с дължина около 20 метра и изградена от метална мрежа, закрепена на бетонови колони и метални колове, разположени на около два метра един от друг.

Във въззивната жалба са изложени съображения за неправилност и необоснованост на решението в обжалваната му част. Жалбоподателят „ЕКО ЛАЙФ ХАУС“ ЕООД поддържа, че в нарушение на процесуалните правила съдът е основал изводите си по отношение на Г. Ш. върху споразумение от

14.01.2005 г., представено от друг ответник - Х. Р., след срока по чл. 131 ГПК и прието като доказателство за установяване на несвоевременно заявено от нея твърдение за постигнато взаимно съгласие между Паско Гигов, Ж. Т. Л. и Ненчо Т. Л. досежно пътека между имотите им. Посочва, че щом реалната част, попадаща в имота на ответника Ш., не отговаря на изискванията на чл. 19 ЗУТ, защото е с площ от 22 кв.м., и през 2007 г. е бил одобрен ПУП-ПРЗ за имота му, то не може реалната част да бъде присъединена към съседния имот по давност от 2007 г. насетне. Поддържа, че не е предявен иск с правно основание чл. 109 ЗС срещу Ш.. Сочи, че отхвърлянето на иска с правно основание чл. 108 ЗС срещу Ш. не е основание за отхвърляне на иска с правно основание чл. 109 ЗС срещу останалите ответници. Твърди, че владението на Ш. не е било необезпокоявано, доколкото са представени доказателства за предявени през 2013 г. претенции за промяна на границите между процесните имоти, отразени в КККР на гр. Варна. По изложените съображения отправя искане за отмяна на първоинстанционното решение в горепосочената му част и постановяване на друго, с което исковете да бъдат уважени. Претендира разноски. Не релевира доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемия Х. Н. Р., с който жалбата се оспорва като неоснователна. Навежда доводи, с които обосновава правилност и законосъобразност на решението в обжалваната му част, и отправя искане за потвърждаването му. Претендира разноски. Не релевира доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемия Г. К. Ш., с който жалбата се оспорва като неоснователна. Навежда доводи, с които обосновава правилност и законосъобразност на решението в обжалваната му част, и отправя искане за потвърждаването му. Претендира разноски. Не релевира доказателствени искания.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не са постъпили отговори от въззиваемите Т. Н. Л., Ж. Н. Л. и Ж. Т. Л..

На осн. чл. 267, ал. 1 ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е процесуално допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалване на решението, в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК и отговаря на съществените изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Страните не са отправили доказателствени искания.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл. 267 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. №1628/2023 г. по описа на ОС – Варна за разглеждане в открито заседание на **10.10.2023 г. от 09:00 ч.**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

НАПЪТВА на осн. чл. 273, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения помежду им. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на осн. чл. 78, ал. 9 ГПК.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от настоящото определение на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____